

Η επίπτωση της αφρικανικής σκόνης στο παγκόσμιο κλίμα· τι θα γίνει στο μέλλον

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[afrikaniki-skoni-klima-129280-696x384](#)

Τον αντίκτυπο της αφρικανικής σκόνης που σηκώνεται από την έρημο Σαχάρα στο Κλίμα της Γης διερευνά μια νέα γαλλοαμερικανική επιστημονική έρευνα και εκτιμά ότι τις επόμενες δεκαετίες το φαινόμενο θα περιοριστεί.

Η μελέτη που υπογράφουν ερευνητές του Εθνικού Κέντρου Μετεωρολογικών Ερευνών της Γαλλίας (CNRS/Meteo France), του γαλλικού Ινστιτούτου Πιέρ Σιμόν Λαπλάς και του Ινστιτούτου Ωκεανογραφίας Scripps του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια δημοσιεύεται στην επιθεώρηση «Nature».

Οι επιστήμονες προβλέπουν μια αισθητή μείωση στην παραγωγή σκόνης στην έρημο της Σαχάρας έως το τέλος του 21ού αιώνα. Αυτό αφενός θα έχει θετικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, αλλά αφετέρου θα αυξήσει τις θερμοκρασίες στον βόρειο Ατλαντικό και θα ευνοήσει τη δημιουργία κυκλώνων.

Οι ερευνητές επισημαίνουν ότι σήμερα υπάρχει τόση πολλή σκόνη της Σαχάρας διασκορπισμένη στον πλανήτη μέσω των αερίων ρευμάτων, που επηρεάζεται το Κλίμα πολλών περιοχών.

Η αφρικανική σκόνη εντοπίζεται από τους παγετώνες των Ελβετικών Άλπεων μέχρι τον Βόρειο και το Νότιο Πόλο, αλλά μέχρι στιγμής οι επιστήμονες δεν έχουν κατανοήσει καλά πώς όλη αυτή η σκόνη επιδρά στο κλίμα της Γης.

Οι μάζες αυτές περιέχουν θρεπτικά συστατικά που λιπαίνουν τα εδάφη και τα νερά, εμποδίζουν ή αντανakλούν το ηλιακό φως και επηρεάζουν τη διαμόρφωση νεφών και κυκλώνων.

Η Σαχάρα εκπέμπει περισσότερη σκόνη από κάθε άλλη έρημο του πλανήτη. Περισσότερη από τη μισή σκόνη που έχει καταβυθιστεί στα βάθη των ωκεανών, προέρχεται από τη βόρεια Αφρική. Η σκόνη αυτή αποτελείται κυρίως από σωματίδια διαμέτρου 0,1 έως 20 μικρομέτρων (εκατομμυριοστών του μέτρου), τα

οποία παρασύρονται από τον αέρα μέχρι να πέσουν στο έδαφος από τη δύναμη της βαρύτητας ή από το νερό της βροχής.

Η διασπορά της σκόνης εξαρτάται από διάφορους μετεωρολογικούς παράγοντες: από το φαινόμενο Ελ Νίνιο έως την μεταβαλλόμενη ένταση του ανέμου της Σαχάρας, γνωστού ως «Χαρματάν», ο οποίος δυναμώνει πολύ, όταν κατεβαίνει από τα όρη της βορειοδυτικής Αφρικής. Ο άνεμος αυτός κατά καιρούς σηκώνει τη σκόνη από το έδαφος και τη διασπείρει ανάλογα με την κατεύθυνσή του.

Οι ποσότητες της σκόνης της Σαχάρας ποικίλουν σημαντικά. Οι υψηλότερες συγκεντρώσεις παρατηρήθηκαν από τη δεκαετία του 1910 έως τη δεκαετία του 1940, καθώς και στις δεκαετίες του 1970 και του 1980, ενώ υπήρξαν και τρεις περίοδοι με αφύσικα λίγη σκόνη, στις δεκαετίες του 1860, του 1950 και του 2000.

Πηγή:econews